

czewskim, przez niego wyrządzonych ¹⁾). Niezawodnie umarł w 1529 r.; już 1530 r. *kniahinia Wasilewa Żylinska Hanna Borisowna*, skarży się na bojarów i ludzi gospodarskich Witebskich, o zabranie ludzi i ziem majątków jej Abramkowszczyzny i Semenowszczyzny ²⁾). W tymże i następnym roku *kniahinia Żylinska* ma sprawy: o poddanego Tułowskiego, z Iwanem Zelepuhą o zabranie ziem dworu Tułowskiego zwanych Sawinska Semenowszczyzna, z Zankiem Olechnowiczem o zabranie drzewa bortnego do Tułowa należącego, z ludźmi gospodarskimi Witebskimi o zabranie ziem dworu Tułowa i z Iwanem Bohdanowiczem Sapiehą o dług kniazia Żylinskiego ³⁾). Ze sprawy, którą jej wytoczono o ziemie dworu jej Rogowa okazuje się, że *kniahinia Wasilewa Semenowicza Hanna* była córką Borisa Semenowicza, po którym odziedziczyła Rogowo w powiecie Włtkomierskim, który to majątek król 1539 r., w liście do dzierżawcy Włtkomierskiego i Onikezteńskiego Kmity Kuncowicza, w posiadaniu jej każe pozostawić ⁴⁾). W ostatnich dniach tegoż roku wydany został dekret w sprawie *kniahini Wasilowej Semenowicza Żylinskiej Hanny Borisowny*, z łowczym Witebskim Mikołajem Skleczewskim, o zabranie ziem dworu jej własnego w Grajkonierach, pożęcie żyta, wytępienie bobrów i zebranie popiołu w puszczy ⁵⁾). W 1541 r. *kniahinia Wasilewa Semenowicza Żylinska Hanna i syn jej Iwan* otrzymują potwierdzenie na dworzec Tiudeniszki w dzierżawie Miednickiej ⁶⁾).

Kniaź Wasil Semenowicz pozostawił wymienionego wyżej syna Iwana i córkę *Nastazę*, najprzód żonę kniazia Fedora Michałowicza Wiszniewieckiego. W 1533 r. kniaź Fedor Michałowicz Wiszniewiecki dzierżawca Czecherski i Propojski zeznaje, iż pojawiający za małżonkę *córkę nieboszczyka kn. Wasila Semenowicza Żylinskiego starosty Krzyczewskiego, kniaznę Nastazę*, wziął za nią 400 kop gr., wzamian za co zapisuje jej trzecią część w swych majątkach macierzystych, zwanych Horki, Brodey i Maksimowicze około Berezyny, w summie 500 kop groszy, a nadto połowę zamku Peremila, swej wysługi, na wieczność ⁷⁾). Kniaź Fedor Wiszniewiecki umarł wkrótce po powyższym zapisie a wdowa po nim wyszła powtórnie za kniazia Aleksandra Andrejewicza Sanguszkę-Koszerskiego; już 23 Kwietnia 1535 król potwierdza *kniażnię Nastazę córkę kniazia Wasila Semenowicza Żylinskiego starosty Krzyczewskiego, obecnie kniahini Aleksandrowej Koszyrskiej*, zapis pierwszego jej męża kniazia Fedora Michałowicza Wiszniewieckiego ⁸⁾).

Kniaź Iwan Wasilewicz Żylinski wspomniany 1541 r. obok matki ⁹⁾), występuje następnie w rozmaitych sprawach, które mu wytaczali: w 1547 r. pani Zofia Olbrachtowa Gasztoldowa o niesłuszne uwięzienie ludzi ¹⁰⁾), Bartłomiej Lewonowicz o gwałtowny najazd na dwór jego Wodekle ¹¹⁾), 1549 r. Jan Semenowicz Żaba o gwałty nad ludźmi ¹²⁾), a 1550 r. burmistrz Wileński Łukasz Isajewicz o 111 kop groszy ¹³⁾). W 1551 r. *kniaź Iwan Wasilewicz Żylinski* podpisał postanowienie szlachty, województw Połockiego i Witebskiego, względem ludzi pochodnych ¹⁴⁾). W latach 1553 r. wzmiankowany często z powodu ustawicznych skarg sąsiadów, którym wyrządzał krzywdy, a mianowicie 1553 r. oskarżony przez Aleksandra Władykę o czynienie krzywd z majątku swego Rogowa ¹⁵⁾), zaś w następnym roku ma sprawę z Janem Wnuczkim chorążym Miednickim, w toku której Ostafi Wołowicz starosta Miednicki dopomina się o niesłuszne zagarnięcie przez niego sianożęci Szlebowskiej należącej do dworu Miednickiego ¹⁶⁾). W tymże roku zapisał plac w Wilnie Janowi Rymszy ¹⁷⁾), oraz ma sprawę z Lewonowiczami ¹⁸⁾). Tenże *kniaź Iwan Wasilewicz Żylinski* w 1555 r. oskarżony przez Sieniawskiego wojewodzie Ruskiego o najazd na Daniuszewo ¹⁹⁾) i pozwany przez Żabę o dług 10 kop groszy, który zaciągnął wspólnie z matką ²⁰⁾). Jako zięć pani Heleny Nikodemowej starościej Miednickiej, *kniaź Iwan Wasilewicz Żylinski* w tymże roku, w jej sprawie z chorążycami Miednickimi Stanisławem i Piotrem Stanisławowiczami, oskarżony jakoby z polecenia

¹⁾ Z. 7 k. 531. ²⁾ W Witebsku Września 29 ind. 4 (Z. 16 k. 18). ³⁾ Tamże k. 53, 55, 61, 63, 65, 78. ⁴⁾ W Krakowie 1539 Maja 23 ind. 12 (Z. 20 k. 252 d. 190). ⁵⁾ S. 9 k. 150. ⁶⁾ 1541 Lipca 6 ind. 14 (Z. 24 k. 126 d. 116). ⁷⁾ W Mohilewie 1533 Luty 12 ind. 6 (Z. 22 k. 107, dr. Ar. Sł. III 404). ⁸⁾ 1535 Kwietnia 23 (Tamże; pierwszy dokument wpisany w potwierdzenie). ⁹⁾ Patrz wyżej. ¹⁰⁾ Z. 29 k. 105. ¹¹⁾ Tamże k. 111. ¹²⁾ S. 22 k. 221 d. 160. ¹³⁾ Tamże k. 290 d. 306. ¹⁴⁾ Pam. I Cz. II 9. ¹⁵⁾ 1553 Kwietnia 19 (S. 31 k. 48). ¹⁶⁾ 1554 Października 16 (S. 33 k. 53). ¹⁷⁾ Z. 35 k. 302 d. 204. ¹⁸⁾ S. 36 k. 211. ¹⁹⁾ 1555 Luty 22 (Tamże k. 216). ²⁰⁾ Tamże k. 255.